

[Kirkeministeren.]

i lovforslaget forslag om, at vi får adgang til ved udarbejdelsen af de kirkelige valg-lister at benytte kommunernes materiale. Vi vil deraf kunne se med temmelig stor sikkerhed, hvem der ikke er medlemmer af folkekirken, og de glider naturligvis ud. Jeg tror ikke, de kirkelige interesser vil lide noget som helst ved en sådan ændring. Jeg tror snarere, man fra alle sider vil se det som noget selvfølgeligt, at alle medlemmer nu får stemmeret. Vi så, hvordan menighedsrådenes inddragelse i arbejdet øgede interessen, og jeg tror, det vil vise sig, at også den ændring, der her er tale om, virkeligt vil kunne betyde noget.

Vi stiller endvidere forslag om, at der åbnes adgang til personlig stemmeafgivning, noget, som man hidtil ikke har kendt ved menighedsrådsvalgene; men netop her, hvor det drejer sig om noget saa stærkt personligt, synes jeg, det må være helt selvfølgeligt, at der bliver adgang til personlig stemmeafgivning. Der åbnes også adgang til indgåelse af listeforbund.

Den anden væsentlige ændring drejer sig om valgretsaldere. Der foreslås her indført 21 år som valgretsaldere. Det må skønnes, at der her i rigsdagen er et overvældende flertal for 21 års valgretsaldere, jeg tror, jeg tør sige et stigende flertal. Ministeriet har anset det for helt selvfølgeligt, at når vi forelægger forslag, der rummer bestemmelser om valgretsaldere, måtte vi erindre løftet til de unge, som vi gav under besættelsen og lige efter befrielsen og søge det indfriet også ved denne lejlighed. Ministeriet skønner, at det er en nødvendighed at foreslå denne ændring.

Jeg nævner endvidere, at der i § 11 foreslås indføjet et nyt stk. 4, der forlener ministeriet med bemyndigelse til at skride ind mod menighedsråd, der sidder love og påbud overhøre. Det sker heldigvis sjældent, men tilfælde forekommer, og hidtil har ministeriet savnet beføjelse til afgørende indskriden. Det er dog efterhånden meget store værdier, menighedsrådene disponerer over, og der må være en tilsvarende adgang som overfor kommunalbestyrelserne til at skride ind, hvis man sidder love, regler og påbud overhørig. Vi har i dette forslag i princippet fulgt de bestemmelser, der findes i den kommunale valglov.

Jeg kommer da til det, som er det mest afgørende, kan jeg sige, i det forslag, som her forelægges, tanken om at indføre ændrede indstillingsregler i visse tilfælde.

Jeg er ganske klar over, at forslaget herom lige straks kan chokere en og anden, men jeg er ligeså overbevist om, at man hurtigt vil være klar over, at der her foreligger et så alvorligt og påtrængende problem, at det må løses. Det står mig klart, at det altid er en delikat sag at røre ved rettigheder, der en tid har været i kraft, men man vil af forslaget se, at medens vi ønsker en ændring, hver 10. gang et embede bliver ledigt, udvider vi menighedsrådenes indflydelse de andre 9 gange, så menighedsrådene får i virkeligheden fuld valuta.

Vi foreslår ikke ændringen, fordi ministeriet ønsker større magt; vi foreslår den først og fremmest til fordel for de mange præster, der virker på Færøerne, på Grønland og udenfor landets grænser. Det vil efter et skøn, vi har dannet os i kirkeministeriet, dreje sig om ialt henved 100. Det er, som allerede nævnt, præsterne på Færøerne og Grønland, det er sømandspræsterne, missionærerne og nu henimod en snes præster i Sydslesvig. Disse præster — jeg ser bort fra præsterne i Sydslesvig, der jo endnu ikke har virket ret længe dernede — har hidtil været handicappet meget alvorligt, når de efter en tids gerning derude søgte hjem til embede i Danmark. Jeg anser det for helt nødvendigt, at disse folk får en mere fair chance, end de hidtil har haft.

Jeg foreslår reglerne ændret på følgende måde: som en overgangsbestemmelse for at komme i gang skulde hvert 10. ledigtblivende embede besættes efter en særlig regel, d. v. s. embedet oplås ikke ledigt, men ministeriet tilstiller menighedsrådet en liste over 3 præster, som menighedsrådet kan vælge imellem. Hvis der bliver enstemmighed indenfor menighedsrådet, skal ministeriet udnævne vedkommende, men ellers står ministeriet frit. Når et embede har været underkastet disse særlige regler, gælder for det pågældende embede normal og efter forslaget altså betydelig udvidet indstillingsret for menighedsrådet de næste 9 gange. Medens det hidtil har været sådan, at ministeriet kun har været